

Tamzin Townsend dirigeix Maribel Verdú i Aitana Sánchez-Gijón a la comèdia àcida 'Un dios salvaje', en cartell tres setmanes al Tívoli

Defensant el territori

Pere Ponce, Aitana Sánchez-Gijón, Maribel Verdú i Antonio Molero tenen una reunió tensa i divertida, amb les ungles ben esmolades ■ JOSEP LOSADA

Teresa Bruna
BARCELONA

"Yasmina Reza parteix d'una anècdota i desenvolupa una gran crisi. El seu teatre és un gènere", li va dir José Luis Gómez a Aitana Sánchez-Gijón. L'actriu ho explicava en la presentació d'aquest muntatge que, després d'una temporada triomfal a Madrid, arriba avui a Barcelona. Sánchez-Gijón hi comparteix cartell amb Maribel Verdú, Pere Ponce i Antonio Molero. La direcció és de Tamzin Townsend i la versió de Jordi Galceran: "Pràcticament no l'ha

tocat. Li ha posat la seva gràcia. Ha adaptat localismes i jocs de paraules molt francesos i prou", puntualitza Townsend.

I és ben bé una història Reza de cap a peus. A partir d'una baralla entre dos nens, els pares es troben per parlar-ne, però acaben com animals defensant el territori: "El que els pares havien de resoldre parlant, acaba pitjor que allò dels nens. I el més important no és el que diuen, sinó com està passant", diu Pere Ponce.

Al començament no són normals del tot, però ho fan veure: "Treuen tots els este-

reotips, però a mesura que anem pujant la rampa dramàtica, la màscara va desapareixent", comenta Molero. Per Sánchez-Gijón, "tot-hom en surt malparat. Acaben traient els instints més salvatges sense respectar cap ètica, en totes les combinacions: dones contra homes, parella contra parella, dona contra dona...". I continua: "Yasmina es riu dels personatges. Jo a la meua Verónica li donaria dues hòsties, però és molt bo perquè diuen veritats molt lúcides i l'espectador s'hi sent molt incòmodament identificat".

Malgrat el plantejament dramàtic, el text és d'un humor molt àcid, negre: "L'hem treballat seriosament, però quan la posem davant del públic, esclata en rialles. No n'èrem conscients!", exclama Townsend.

Verdú prefereix el teatre

La impulsora de l'espectacle, però, és Maribel Verdú: "La vam veure a París i vaig tenir clar que era per a l'Aitana i per a mi. Havíem previst fer un drama, però a mi no m'agraden. Al cine ja me'ls menjo tots. I al teatre, si fas una tragèdia, acabes exhaust". L'actriu va expo-

sar de manera emocionant el seu amor al teatre: "Em fascina, faria només teatre. Cada funció és un moment únic i irreplicable. Al cinema tens temps de veure-ho sis anys, que sempre surt el mateix. I et passes catorze hores al dia treballant. Per a mi el teatre és un descans, una manera de desconnectar".

Ja hi és. Ara tots fan càbales de com anirà l'obra al Tívoli. Pere Ponce, català afincat a Madrid, diu: "Mira que a Madrid hi ha vingut molta gent durant cinc mesos, però venir aquí fa nervis. És com si anés a casa dels pares a presentar la nòvia!". ■

Cultura
en breu

TEATRE

Boadella, feliç per la confiança que li ha fet Esperanza Aguirre

Albert Boadella, a 15 dies d'assumir el càrrec de director dels Teatros del Canal, de Madrid, manifesta la seva satisfacció per haver merescut la confiança d'Esperanza Aguirre, en una entrevista a Efe: "Haver vingut amb Aguirre era el que faltava per donar ales als que em titllen de feixista a Catalunya. Ella allà és la serp. Per als catalans, després de Felip V i gairebé emparellada amb el comte-duc d'Olivares, ve l'Esperança", assegura, a la vegada que manifesta que se sent víctima dels mitjans de comunicació catalans, perquè l'han titllat de traïdor i feixista. Per a Boadella: "En els principis fonamentals de la tribu, el tema ètnic funciona i impacta la ciutadania".

GUARDONS

La catalana Summa i la basca Stua, Premio Nacional de disseny

La firma catalana Summa, nascuda el 1989 i que també té seu a Madrid, i la firma basca Stua van ser proclamades ahir Premio Nacional de disseny, un guardó que atorguen conjuntament el ministeri de Ciència i Innovació i el Barcelona Centre de Disseny. Entre els projectes més coneguts de Summa, que ha rebut el premi en la categoria professional, hi ha la cadena Pans & Company, el disseny de la flota i el cos dels Mossos d'Esquadra i el disseny de la identitat corporativa de RTVE. Conrad Llorens i Josep Maria Mir van mostrar ahir la seva satisfacció pel guardó. Stua, guardonada en l'apartat d'empresa, es dedica al mobiliari i va ser creada el 1983 per Jesús Gasca. Els altres noms propis de la casa són Jon Gasca i Josep Mora.

Mor l'historiador i fotògraf Pere Català i Roca

Estudis dels castells catalans, també deixa obres sobre la catalanitat de Colom

Ignasi Aragay
BARCELONA

L'historiador i fotògraf Pere Català i Roca (Valls, 1923), mort ahir als 85 anys d'edat, era un home discret, un gran treballador de la cultura i el menys

conegut d'una nissaga de fotògrafs. Fill del pioner Pere Català i Pic (l'espardeya trepitjant l'esvàstica és la seva imatge més popular) i germà de Francesc Català-Roca (gran cronista gràfic de la postguerra), Pere Català i Roca deixa una prolífica obra d'historiador i fotògraf del patrimoni, especialment sobre els castells catalans.

La seva extensa producció escrita i fotogràfica ha

sortit gairebé sempre amb el segell familiar de Rafael Dalmau Editor, una editorial fundada pel seu sogre el 1959 i especialitzada en història, geografia i cultura popular catalanes. El mateix Pere Català i Roca i la seva esposa Carme Dalmau, ara vídua, van tirar endavant durant anys el negoci, un segell familiar que avui dia dirigeix el seu fill Rafael Català i Dalmau.

Autor d'una vintena de llibres, entre la seva producció destaca la monumental obra *Els castells catalans* (1966), a més de diversos títols entorn de la catalanitat de Cristòfor Colom (*Un corsari anomenada Colom o Quatre germans Colom, el 1462*), sobre els càtars o sobre figures històriques com Jaume I o Ferran el Catòlic. També va dedicar notables esforços a divulgar

aspectes diversos de cultura popular, en especials llegendes.

Membre de la Societat Catalana de Geografia, de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya i del Centre d'Estudis Colomins, havia col·laborat sovint amb l'Institut d'Estudis Vallencs, de la seva ciutat natal, i havia promogut els lligams culturals amb la ciutat de l'Alguer. El 1985 va rebre la Creu de Sant

Jordi. I molts anys abans, el 1954, havia estat distingit amb el premi Ciutat de Barcelona de fotografia.

La mort va sobreviure ahir a Pere Català i Roca a causa d'una insuficiència renal, després que a finals de l'any passat ja patís una embòlia, que va aconseguir superar. Els últims quatre anys estava molt delicat de salut. L'enterrament serà demà, a les 12.00 hores, al tanatori de Collserola. ■